

— προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του προσβαλλόμενου κανονισμού καθότι έκρινε ότι καλύπτει επίσης ρευστοκονιάματα με βάση το Ν-Μεθυλολακρυλαμίδιο που περιέχουν ακρυλαμίδιο.

Για τους λόγους αυτούς οι αναιρεσείουσες φρονοούν ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-368/11 πρέπει να αναρριθεί και ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί.

(¹) ΕΕ L 101, σ. 12

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1994, για τον καθορισμό των αρχών αξιολόγησης των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από τις υπάρχουσες ουσίες σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου (ΕΕ L 161, σ. 3).

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Απριλίου 2013 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-494/10, Bank Saderat Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-200/13 P)

(2013/C 171/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και S. Voelaert)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Bank Saderat Iran, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 5ης Φεβρουαρίου 2013, επί της υποθέσεως T-494/10·

— να αποφανθεί οριστικώς επί της υποθέσεως, απορρίπτοντας την προσφυγή που είχε ασκήσει η Bank Saderat κατά των επίμαχων μέτρων·

— να καταδικάσει την Bank Saderat στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η απόφαση την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 5 Φεβρουαρίου 2013, επί της υποθέσεως T-494/10, Bank Saderat Iran κατά Συμβουλίου, ενέχει πλάνη περί το δίκαιο ως προς τα ακόλουθα σημεία:

1) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, ως προς το παραδεκτό της προσφυγής, ότι η Bank Saderat είχε το δικαίωμα να επικαλεσθεί την προστασία και τις εγγυήσεις περί θεμελιωδών δικαιωμάτων ανεξαρτήτως αν αποτελεί φορέα του Ιρανικού Δημοσίου·

2) Κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι ορισμένοι από τους λόγους για την επιβολή περιοριστικών μέτρων σε βάρος της Bank Saderat δεν ήταν επαρκώς ακριβείς·

3) Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε πεπλανημένη εφαρμογή της νομολογίας περί κοινοποιήσεως των στοιχείων που περιλαμβάνονται στον φάκελλο τον οποίο είχε στη διάθεσή του το Συμβούλιο·

4) Κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι οι λόγοι για την επιβολή περιοριστικών μέτρων σε βάρος της Bank Saderat δεν ήταν εμπειριστατωμένοι, καθόσον:

— παρέλειψε να λάβει δεόντως υπόψη το ότι τα στοιχεία περί παροχής υποστηρίξεως εκ μέρους της Bank Saderat στις δραστηριότητες του Ιράν για τη διάδοση πυρηνικών όπλων προέρχονταν από εμπιστευτικές πηγές·

— παρέλειψε να λάβει δεόντως υπόψη τη μεία της Bank Saderat στο ψήφισμα 1803 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών σε σχέση με τις δραστηριότητες του Ιράν για τη διάδοση πυρηνικών όπλων·

— κακώς έκρινε ότι το Συμβούλιο όφειλε να προσκομίσει λεπτομερή στοιχεία όσον αφορά την εκ μέρους της Bank Saderat παροχή εγγυητικών επιστολών σε δύο φορείς οι οποίοι έχουν κατονομασθεί ως εμπλεκόμενοι στις δραστηριότητες του Ιράν για τη διάδοση πυρηνικών όπλων.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2013 — Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-209/13)

(2013/C 171/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, καθώς και M. Hoskins QC, P. Baker QC, V. Wakefield, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2013/52/ΕΕ του Συμβουλίου (¹) περί ενισχυμένης συνεργασίας στη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, και